

[Birgitte Husmark]

Om resterne af denne ordning i øvrigt: SF ønsker en lægeundersøgelse både ved skolestart og ved undervisningspligtens ophør.

Også på den kommunale tandplejes område er al magt henlagt til ministerens skrivebord, bl.a. med hensyn til at indføre brugerbetaling. Men det billede, der tegner sig i dag, er et håbløst dobbeltsystem for de 16-17-årige.

Hvis det står til SF, skal de selvfølgelig fortsætte deres tandbehandling i offentligt regi. Ideelt burde nødvendig og tilstrækkelig tandbehandling være et tilbud til alle på linje med gratis lægebehandling, men inden vi når dertil, bør der sættes helt anderledes skub i omsorgstandplejen. Det bør være en forpligtelse for kommunerne at sørge for, at landets pensionister får regelmæssig tandbehandling. Behovet er klart dokumenteret ved frikommuneforsøg i Ballerup. I stedet for indgroede proteser eller manglende tænder har man her givet de ældre livskvalitet, og det gælder både for plejehjemsbeboere og for dem, der er bundet i eget hjem.

SF kan tilslutte sig, at der er åbnet mulighed for at skifte praktiserende læge efter 6 måneder, men vi kan ikke tilslutte os, at man ved at undlade at tilmelde sig en læge får tilskud til at henvende sig hvor som helst. Det vil åbne for flakkeri fra den ene til den anden og kan medføre, at de svagest stillede slet ikke får den hjælp, de har brug for, for ingen har ansvaret. Det er også uklart, hvad brugerbetalingen bliver, hvis man ikke får tilmeldt sig en praktiserende læge.

Sidst af det, jeg kan nå, og mest problematisk, er den måde, som ministeren nu åbner op for frit sygehusvalg på. Her er ikke tale om et friere sygehusvalg som i loven for et år siden, og som SF kunne tilslutte sig, blot ministeren erkendte, at valget skal betales – og ikke betales af patienten – men nu åbnes op for valg uden begrænsninger. Hvis en patient ønsker sig indlagt på Rigshospitalet, skal det også kunne lade sig gøre, siger ministeren.

Her siger SF, at det er det glade vanvid at give frit løb for det overforbrug af ressourcer, som kommer, når man ikke holder sig til det behandlingsniveau, der er nødvendigt og tilstrækkeligt. Det mente ministeren for et år siden at man skulle. Hvem skal betale dette overforbrug? Ministeren vil ikke sætte penge af, så det bliver det offentlige sundhedsvæsen som helhed, der taber. Vi får et ringere sund-

hedsvæsen, vi får øgede ventelister og øget privatisering. Det er en håbløs idé.

Dette er et lovforslag, som forhåbentlig vil komme til at se helt anderledes ud, inden det bliver vedtaget.

Køpke Christensen (FP):

Det er så tredje gang, at Sundhedsministeriets sundhedslovforslag fremsættes her i Tinget, som den tidligere ordfører var inde på. Intentionerne med forslaget er ifølge Fremskridtspartiet overvejende positive, og vi kan da også i vid udstrækning tilslutte os selve forslaget.

Vi finder intentionen om at sikre en bedre sammenhæng i behandlingen og plejen af den enkelte patient og tilrettelæggelsen og prioriteringen af det samlede sundhedsvæsen positiv. Vi synes også, at det er positivt, at forslaget sigter på at give større selvbestemmelse og bedre valgmuligheder eller mulighed for frie valg for den enkelte.

I den forbindelse vil jeg med det samme sige, at diskussionen omkring borgernes rettigheder, som nogle har været inde på, måske virker en smule søgt i denne forbindelse. Der foreligger jo ingen præcis afgrænsning, hverken filosofisk eller politisk, af, hvad borgernes rettigheder reelt er. Rettighedsdiskussionen vil reelt betyde, at vi hurtigt bevæger os over i en socialistisk terminologi.

Lovforslaget sigter på at fremme følgende grundprincipper: At sundhedsvæsenets ydelser er af god kvalitet, at sundhedsvæsenets virksomhed bygger på respekten for det enkelte menneskes integritet og selvbestemmelse, at borgerne skal have en let adgang til sundhedsvæsenet, og sidst, men ikke mindst, at sundhedsvæsenet skal udnytte sine ressourcer effektivt.

Det lyder jo som en vældig flot og tiltalende målsætning. Skulle vi alene tage stilling til intentionerne og målsætningen i dette forslag, ville Fremskridtspartiet stort set ikke have problemer med uden videre at stemme for forslaget, men nu er det jo ikke intentionerne og målsætningen, vi skal tage stilling til, men derimod hvordan vi kan opfylde intentionerne og målsætningen i forslaget. Det er jo desværre en helt anden sag.

Spørgsmålet om frit sygehusvalg er hentet ud af Fremskridtspartiets meget frihedsorienterede politiske program, og på dette felt er vi